

Ἐκκλησία Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
Ἱερὰ Σύνοδος

Αναγνωσθήτω ἐπ' Ἐκκλησίας

Ἀριθμ. Πρωτ. 3026

Ἐν Ἀθήναις, 1/14.4.2020

Ἀναστάσιμο Μήνυμα 2020

*«Τῷ πάθει Σου, Χριστέ, παθῶν ἠλευθερώθημεν,
καὶ τῇ Ἀναστάσει Σου ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώθημεν,
Κύριε, δόξα Σοι!»!*

Ἀγαπητοὶ ἐ Κυρίῳ Ἀναστάντι Πατέρες καὶ Ἀδελφοί:

Ἡ **ἅγια Ἀνάσταση** τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τὸ μεγαλύτερο Θαῦμα τῆς Χριστιανικῆς Πίστεώς μας. Ἀγαλλίαση κυριαρχεῖ γιὰ τὴν ἐλευθερία ποὺ χάρισε ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τὴν λύτρωση ἀπὸ τὴν φθορὰ τῆς ἀμαρτίας, τοῦ διαβόλου καὶ τοῦ θανάτου, στὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Οἱ διάνοιες τῶν πιστῶν λάμπουν ἀπὸ τὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως, ποὺ γέμισε οὐράνια, ἐπίγεια καὶ καταχθόνια, καὶ οἱ χριστιανικὲς καρδιὲς σκιροῦν ἀπὸ χαρὰ καὶ εὐφροσύνη.

Ὅσο καὶ ἂν προοδεύει ἡ ἐπιστήμη, τόσο φῶς αἰώνιο καὶ νικητήριο, ὅσο τὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως, δὲν θὰ μᾶς χαρίσει ποτέ. **Καὶ** ὅσες ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις καὶ ἂν ἐπινοηθοῦν γιὰ τὴν καλυτέρευση τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων στὴν γῆ, τόση ἀληθινὴ χαρὰ καὶ εὐτυχία, ὅση ἢ χαρὰ καὶ εὐτυχία τῆς Ἀναστάσεως, δὲν θὰ μᾶς προσφερθεῖ ποτέ ἀπὸ κανέναν.

Διότι, ἰδοῦ: ὅταν ὁ θάνατος ἔρχεται, ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἓναν ἀόρατο καὶ ἀπειροελάχιστο ἰό, ὅπως τώρα συμβαίνει μὲ τὸν κορωνοϊό, τὰ φῶτα τῆς ἐπιστήμης σβήνουν, παρὰ τίς φιλότιμες, ἀξιέπαινες καὶ ἐξαντλητικὲς προσπάθειες τῶν θεραπόντων τῆς γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ κακοῦ. Ἐνῶ τὸ Φῶς τοῦ Χριστοῦ γιὰ ὅποιον ἀκόμη καὶ μὲ τὸν βιολογικὸ θάνατο εἰσέρχεται στὴν ὄντως ζωὴ, γιὰ τὸν ἀληθινὰ πιστὸ Ὁρθόδοξο Χριστιανό, γίνεται ἀσύγκριτα λαμπρότερο καὶ πλουσιώτερο! **Καὶ** οἱ χαρὲς τοῦ κόσμου ὅ,τι καὶ ἂν ὑπόσχονται, ὅσο καὶ ἂν φαίνονται περιπόθητες, ἔρχεται στιγμὴ ἀργὰ ἢ γρήγορα ποὺ

ἐξαφανίζονται. Ἐνῶ ἡ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ γίνεται ἀπέραντη στὴν αἰωνιότητα, καὶ δὲν λήγει ποτέ, ἀλλὰ μόνον αὐξάνει καὶ μεγαλώνει!

Τώρα, στὴν ζωὴ αὐτῆ, μόνον πρόγευση ἔχουμε τῆς αἰωνίου ἐκείνης μακαριότητος. **Κ**αὶ ἂν ἀκόμη ἀπὸ αὐτῆ τὴν ζωὴ εἶναι δύσκολο γιὰ κάθε χριστιανικὴ ψυχὴ νὰ περιγράψει τὴν αἴσθησι καὶ ἐμπειρία τῆς Ἀναστάσεως μέσα της, τὶ νὰ ποῦμε γιὰ τὴν ἀνέκφραστη ἐκείνη ἀπειρία τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, τὰ ὁποῖα ἐτοίμασε ὁ Ἀναστάς Κύριός μας γιὰ ὅσους Τὸν πιστεύουμε καὶ Τὸν ἀγαποῦμε, καὶ ἐπιθυμεῖ διακαῶς νὰ τὰ ἀπολαύσουμε;

* * *

Ὅμως, ἀγαπητοὶ Ἀδελφοί, πῶς ὁ Χριστὸς ὁ Θεάνθρωπος νίκησε; **Π**ῶς μᾶς ἐλευθέρωσε καὶ λύτρωσε ἀπὸ τὴν τυραννία τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς;

Μὲ τὰ ἄχραντα Πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸ Σταυρὸ Του. **«Τὸν νῶτον μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ραπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων»**, διακηρύσσει ἀπὸ παλαιὰ μέσω τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου (ν' 6). **Ὁ** Ἀρχηγὸς τῆς Πίστεως μας καταδικάσθηκε καὶ ὑπέστη μαστίγωση φρικτὴ ἀπὸ ἀγάπη γιὰ μᾶς, τὰ ἀχάριστα πλάσματά Του, γιὰ τὴν ἄφεσι τῶν ἀμαρτιῶν μας. **Π**εριέπαιξαν τὸν Μεσσία, Τοῦ φόρεσαν ἀκάνθινο στέφανο, Τὸν ἐράπισαν καὶ Τὸν ἐνέπτυσαν. **Μ**ὲ τὰ ἐκούσια παθήματα καὶ τραύματά Του θεραπευθήκαμε ἀπὸ τὰ νοσήματά μας. **Κ**αὶ ὅλα τὰ ὑπέστη ὁ Παμβασιλέας μας μὲ μεγαλειώδη σιωπὴ καὶ καρτερία, γιὰ νὰ μᾶς διδάξει νὰ ὑποφέρουμε κι ἐμεῖς κάθε δοκιμασία ἀγόγγυστα. **Κ**αὶ τέλος ὑπέμεινε καὶ τὸν πιὸ φοβερὸ καὶ ἀτιμωτικὸ θάνατο τοῦ Σταυροῦ, **«αἰσχύνης καταφρονήσας»** (Ἑβρ. ιβ' 2).

Ταῦτα πάντα, ὥστε τὰ παθήματα νὰ καθαγιασθοῦν πλέον καὶ νὰ γίνουν μάλιστα αἰτία χαρᾶς γιὰ ὅσους ὑποφέρουν γιὰ τὴν ἀληθινὴ πίστι: **«χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου»** (Κολ. α' 24), διακηρύττει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, καὶ βεβαιώνει ἄλλοῦ ὅτι **«καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσι»** (Ρωμ. ε' 3). **Γ**ι' αὐτὸ καὶ οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ Μάρτυρες, Ἀσκητὲς καὶ Ὁμολογητὲς τῆς Πίστεως, ἔχαιραν ὅταν ὑφίσταντο στερήσεις, θυσίες καὶ κάθε εἶδους παθήματα χάριν τοῦ Ἥγαπημένου Σωτῆρος μας. **Κ**ι ἐμεῖς, στὶς ἡμέρες μας, ὑφιστάμεθα περιορισμὸ καὶ ταλαιπωρία, θλίψη καὶ ὀδύνη, καὶ μάλιστα γιὰ τὴν ἀναγκαστικὴ στοὺς πολλοὺς μὴ φυσικὴ παρουσία τους στοὺς Ναοὺς μας, ὥστε ὅλοι μαζὶ νὰ διατρανώσουμε ἀπὸ κοινοῦ, λειτουργικὰ καὶ εὐχαριστιακά, τὴν ἀκράδαντη πεποίθησή μας, ὅτι ἡ Ζωὴ εἶναι πιὸ δυνατὴ ἀπὸ τὸν θάνατο καὶ ὅτι ἡ ἁγία Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος μας νικᾷ κάθε φόβο θανάτου!

Χωρίς νὰ εἶμαστε προάγγελοι δεινῶν, μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι τὰ ὅσα συμβαίνουν εἶναι πιθανὸν νὰ ἀποτελοῦν προοίμια μεγαλυτέρων δοκιμασιῶν, ἀλλὰ τονίζουμε ὅτι τίποτε δὲν πρέπει νὰ μᾶς στερεῖ τὴν ἀκατάλυτη χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως καὶ τὴν βεβαία ἐλπίδα τῆς νίκης. **Τ**ίποτε νὰ μὴν βλάπτει τὴν πίστη καὶ τὴν ὑπομονή μας, τίποτε νὰ μὴν μᾶς ἀπελπίζει καὶ καταρρίπτει. **Ἄ**ν χαίρουμε ἐπ' ἐλπίδι θείας βοήθειας καὶ παρηγορίας, τότε θὰ ὁμοιάζουμε πρὸς τοὺς ἡρωϊκοὺς προγόνους μας καὶ τοὺς Ἁγίους τῆς Πίστεώς μας. **Ἄ**ν ὅμως δειλιάζουμε καὶ παραλύουμε, τότε ὑστεροῦμε καὶ χρειαζόμαστε ἐπειγόντως νὰ δυναμώσουμε τὴν πίστη μας καὶ τὸν πνευματικὸ μας ἀγῶνα μετανοίας καὶ ἰάσεως τῆς ψυχῆς μας. **Ἄ**ς παρακαλοῦμε τὸν Ἀναστάντα Κύριο καὶ Θεό μας νὰ μᾶς προσθέτει πίστη, χάρη καὶ δύναμη, γιὰ νὰ αἰσθανόμαστε χαρὰ πνευματικὴ ἀκόμη καὶ στὰ δύσκολα· **ὥ**στε νὰ εἶμαστε ἔτοιμοι τὰ πάντα νὰ θυσιάσουμε χάριν τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, γιὰ νὰ ζήσουμε αἰῶνια στὸ Φῶς τῆς Ἀναστάσεως!

* * *

Ἀγαπητὰ καὶ περοπόθητα τέκνα πνευματικὰ ἐν Κυρίῳ Ἐγερθέντι·

Ποιοὶ σταύρωσαν τὸν Χριστό; **Κ**ακοὶ καὶ φθονεροὶ ἄρχοντες τοῦ Ἰσραὴλ (Ἄννας καὶ Καϊάφας) ἢ καὶ ἄδικοι ἐξουσιαστὲς κατόπιν πίεσεως καὶ φόβου (Πιλᾶτος). **Ὁ**μως, ὁ Ἀναστημένος Κύριός μας εἶναι Κριτὴς ἀκόμη καὶ τῶν κριτῶν αὐτῆς τῆς γῆς καὶ ὅλοι οἱ ἄρχοντες καὶ ἐξουσιαστὲς τοῦ κόσμου τούτου θὰ λογοδοτήσουν ἐνώπιόν Του γιὰ τὸ πῶς χειρίσθηκαν τὴν ἐξουσία ποὺ τοὺς δόθηκε. **Ο**ἱ πιστοὶ ἄς παρηγορούμεθα ὅτι οἱ Πιλᾶτοι καὶ Καϊάφες δὲν μποροῦν νὰ πράξουν τίποτε ἐναντίον μας, παρὰ μόνον ὅ,τι ὁ Κύριος ἐπιτρέψει. **Κ**αὶ πῶς κάθε κακὸ ποὺ συμβαίνει κατὰ θείαν παραχώρησιν, στὸ τέλος ἀποβαίνει σὲ καλὸ, διότι δοκιμαζόμαστε γιὰ νὰ καταστοῦμε ἄξιοι αἰωνίου Δόξης. **Ο**ἱ σκοτεινοὶ ἄνθρωποι, ὅπως καὶ ὁ πονηρὸς διάβολος, σκοτεινὰ ἀπεργάζονται, ὅμως κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ δυναστεύσει τὸν πιστὸ ποὺ ἔχει μέσα του «**Ψυχή καὶ Χριστό**»!

Γι' αὐτὸ καὶ τὸ κάθε τίμιο μέλος τῆς ἀγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας ἄς ἀναφωνεῖ μὲ τὸν Ψαλμωδὸ: «**Κύριος** βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου· ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθην, καὶ ἀνέθαλεν (ἀνακαινίσθηκε) ἡ σὰρξ μου· **καὶ** ἐκ θελήματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ (καὶ ὀλόψυχα θὰ Τὸν ὑμνολογῶ)» (Ψαλμ. κζ' 7). **Λ**οιπόν, ἄς ὑμνοῦμε καὶ δοξάζουμε ἀκαταπαύστως τὸν Ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Κύριο καὶ Θεό μας καὶ ἄς ἀναφωνοῦμε νικητηρίως:

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Καλλίνικος
καὶ τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου